

18 Понѣже (а́зъ) мыслимъ, зашò страданіа та на-сегашно то време не сà достòи-ни, споретъ слава та, ко́што ще да се ꙗви въ насъ.

19 Зашòто сичко то созда́ніе ѡжидае съ велика надежда ѡкровеніе то на-снòвѣ те Бжѣи.

20 Зашòто созда́ніе то се е́ покорило на сета́ та не ѡ своа́ та си бола, но заради́ оно́гова който го е́ покорилъ:

21 О́ъ (такáва) надежда, зашò и самò созда́ніе то ще да се ѡзбáви ѡ рокство́ то на-ѡстлѣніе то, и (ще да дойде въ славна та свокода́ на-чада та Бжѣи,

22 Зашòто знаеме че сичко то созда́ніе совоздѡша ѡсколѣзньва съ насъ дори до сегà

23 И не́ самѡ (созда́ніе то), но и́ сами (ніе), който ѡмаме начáтокъ дѡха, и́ сами воздѡшаме въ себе, и́ чакаме оу́снòвлѣніе то, (сирѣчь) ѡзбавлѣніе то на-наше то тѣло.

24 Зашòто ние сме спасени (до сегà самѡ съ надежда, а́ когáто глѣда нѣкой оно́ва за ко́што се надѣе, (то) не е́ надежда: зашòто оно́ва шòто глѣда нѣкой, зашò да се надѣе за него;

25 Я́ко ли се надѣеме за оно́ва ко́што не видиме, съ терпѣніе го чакаме.

26 Я́ и дѡхъ помáга намъ въ нáши те слабости: зашòто ние не знаеме зашò и́ каквò трѣбѡва да се помòлимe (Бгѡ), но самъ (то́а) дѡхъ ходáтайствѡва за насъ съ неисказани воздѡхáніа.

27 Но о́ншй който ѡспытѡва серца́ та, знае каквò е́ мысль та на-дѡхатъ, зашòто (сирѣчь) ходáтайствѡва за сватѣ те по бола та бжѣа.

28 Я́ знаеме, зашò сички те вѣщи спомоществѡватъ за добрò то на о́нѡа, който ѡбшчатъ Бгѡ, и́ кои то са по него́во то ѡзволѣніе призвани.

29 Зашòто, който е́ предѡзналъ, тѣхъ е́ и́ предѡпредѣлилъ да бждатъ по добни съ о́бразатъ на о́нѡа своегò, за да е́ перво́роденъ то́й по междѡ мно́ги братѡа:

30 Я́ който е́ предѡпредѣлилъ, тѣхъ е́ и́ призва́лъ: а́ който е́ призва́лъ, нѡхъ е́ и́ ѡправдàлъ: а́ който е́ ѡправдàлъ, нѡхъ е́ и́ прославилъ.

31 Шò шѣ прочее да рече́ме на това́; а́ко Бгѡ е́ ѡжде нáша страна, кой (ще бжде) на вржъ насъ;

32 То́й, който не пожалѡ и́ о́нѡа своегò, но предàде го за сички те насъ: каквò не шѣ да дарѡва намъ и́ сички те (добршнѡ) съ него;